

זכור את יום השבת לקדשו - זכרהו מאחד בשבת! הלכות שבת היומיומי

מבין "הלכות שבת היומיומי" - ללימוד כל שולחן ערוך "הלכות שבת" במעגל כל ימות השנה - עמוד אחד לכל יום שיעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שו"ע אורח היים מחבר עם רמ"א"

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני הפלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. נהרני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתיחדים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

הלכות שבת היומיומי. גליון שנא [351] – ליום כו אלול

סדר הלימוד ליום כו אלול

סימן שימא – היתר נדרים בשבת, ובו ג' סעיפים

א. מתירים נדרים בשבת אם הם לצורך השבת כגון שנדר שלא לאכול או שלא לשתות אף על פי שהיה לו פנאי להתירם קודם השבת אבל הבעל יכול להפר נדרי אשתו אפילו שאינם לצורך השבת מפני שאם לא יפר לה היום לא יוכל עוד להפירם:

ב. מי שנשבע לעשות מלאכה פלונית עד זמן פלוני ולא נזדמן לו לעשותה עד יום האחרון של אותו זמן ואותו יום בא בשבת ויש לו פתחים להתיר נדרו נשאלין אפילו בשבת:

ג. נהגו להתיר חרמי הקהל בשבת ואף על פי שאינם לצורך השבת (ועיין לעיל סוף סימן ש"ו):

ספר שער ארץ ישראל בו יבואר גודל מעלת קדושת ארץ ישראל – מלוקט מדברי חז"ל ש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים. זוה"ק תיקונים, כתבי האר"י וספרי הראשונים זלה"ה

ת"י. שכינה. בזכות אינון צדיקיא דאשתארן בארעא (לאחר החורבן), שארת שכינה בארעא ולא אעדי מנייהו לעלמין. [תרגום זוהר: בזכות הצדיקים שנשארו בארץ לאחר החורבן, שרתה השכינה בארץ]. (זוהר ח"ג סו:)

ת"י. שכינה. כל עובדי ארעא תקונא דסיהרא (שכינה) הוה. (זוהר ח"א כב:)

ת"י. שכינה. שכינתא לא שריא אלא באחסנתיה דאיהי ארעא קדישא. [תרגום זוהר: השכינה לא שורה כי אם בנחלתה שהיא ארץ ישראל]. (זוהר ח"א קסו:)

ת"י. שכינה. ויבא עד חברון, ויבואו מבעי ליה, אלא כו' מאן דהוה רשים מכלהו (השכינה) דא עאל בגווייה דביה תליא כלא כו', שכינתא עאלת תמן בכלב לבשרא לאבתן דהא מטא זמנא לאעלא בנייהו לארעא דאומי לון קודשא בריך הוא, ודא הוא ויבא עד חברון [תרגום זוהר: ויבא מוסב על השכינה שנכנסה בכלב שיבא לבשר להאבות שהגיע הזמן להכניס בניהם לארץ]. (זוהר ח"ג קנח: – קנטו:)

ת"י. שכינה. כיון דעאלו ישראל לארעא בעא קודשא בריך הוא לדכאה לון ולקדשא לון ארעא ולאפנאה אתר לשכינתא, דלא תשרי שכינתא גו מסאבא. [תרגום זוהר: כשנכנסו ישראל לארץ, רצה הקדוש ברוך הוא לטהר אותם ולקדש ארץ ישראל, שלא תשרה השכינה בין הטומאה]. (זוהר ח"ג ג:)

ת"י. שכינה. כל זמנא דשכינתא הוה צניעא באתרה כדקא חזי לה, כביכול בניך כשתילי זיתים, אלן ישראל כד שראן בארעא, סביב לשלחנך, דאכתי ושתאן וקרבין קרבנין וחדאן קמי קודשא בריך הוא, ומתברכאן עלאין ותתאין בנייהו כו'. [תרגום זוהר: כל זמן

הנה מובא כאן ספר שו"ע הלכות שבת מחולק לכל ימות השנה, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" במעגל השנה, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. וא לפרסם בבתי נוסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת היובא רמיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אהת בשנה. (ספר חסידים)

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בכל ימות השנה. [גליון 351]